

# РЕШЕНИЕ

№ 5187

гр. София, 02.08.2022 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав,**  
в публично заседание на 14.07.2022 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Георги Терзиев**

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **10786** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 172, ал. 5 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба от С. Б. Г., против Заповед за прилагане на ПАМ № 2790 от 10.10.2021г. за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1, б. „б“ от Закона за движение по пътищата (ЗДвП), издадена от на Х. Х. младши автоконтрольор в първи сектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с която на С. Б. Г. на основание чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП е приложена принудителна административна мярка временно отнемане на свидетелство за управление на МПС№[ЕИК] но за не повече от 18 месеца.

В жалбата е посочено, че оспорената заповед е неправилна и незаконосъобразна. Твърди се, че заповедта е незаконосъобразна, като издадена в нарушение на материалния и процесуалния закон, и при допуснати съществени процесуални нарушения. Изложената заповед съдържа противоречие между изложените мотиви и административното разпореждане. Не е спазена установената форма на административния акт. Жалбоподателката не е могла да разбере какво следва да направи, тъй като била без очила и не била отказала да даде проба.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и с упълномощеният от нея процесуален представител - адв. Г.. Счита, че обжалваната заповед трябва да бъде

отменена. Претендира направените по делото разноски, за които представя списък по чл. 80 ГПК.

Ответникът - младши автоконтрольор в 01 сектор, в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, редовно призван в открито съдебно заседание на 19.05.2022г., не се явява в съдебно заседание.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител за участие в съдебното заседание.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

При извършена полицейска проверка е установено, че на 10.10.2021 г. към 14 и 20 часа в [населено място] по [улица]с посока от [улица]към [улица]управлява личният си ЛА С. ЦЗ с рег. номер С. и до номер 49 поради това, че не контролира постоянно МПС, което управлява реализира ПТП самокатастрофира в паркираният от дясната и страна ЛА К. Сиид с рег. номер СВ 7501АР. Водача отказва да му бъде извършена проверка с алкотест дрегер 7510 с инв. номер 0133. Водача запознат с ЗППАМ номер 2790 и 2791 от 10.10.2021г. Издаден е талон за изследване с номер 080232 за УМБАЛ „Св. А.“ [населено място], който е връчен лично на С. Г. на 10.10.2021г. в 15,50 часа. Издаден е протокол за разпореждане по чл. 64 от ЗМВР, връчен лично на С. Г. на 10.10.2021г.

За така установеното нарушение е издаден АУАН серия ГА акт № 536558 от дата 10.10.2021 г. от младши автоконтрольор при СДВР, отдел „Пътна полиция“.

Въз основа на АУАН била издадена Заповед № 2790/10.10.2021 г. за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП, издадена от младши автоконтрольор в първи сектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР. Със заповедта СУМПС на жалбоподателя е временно отнето до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца.

На 10.02.2022 г. е издадено наказателно постановление № 21-4332-021387/21.10.2021г. на С. Б. Г. за извършени нарушения на чл. 20, ал. 1 ЗДвП (като водач е длъжен да контролира непрекъснато пътните превозни средства, които управлява, ПТП) и чл. 174, ал. 3 ЗДвП ( като водач на моторно превозно средство отказва да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол в кръвта и/или с тест за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози и не е изпълнил предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му, и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози). Наложена е глоба в общ размер на 20 лева – чл.185 ЗДвП и по чл. чл. 174, ал. 3, пр. първо ЗДвП – глоба в размер на 2000 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца.

В хода на съдебното производство е разпитан в качеството на свидетел Д. В.. Твърди,

че познава жалбоподателката от 40 години, съседни са и тя е медицински работник. Миналата година /2021г/ началото на октомври месец, се прибирал от село, по [улица]и имало задръстване и видял, че колата ѝ била аварирала. Колите заобикаляха, имало полиция и тя давала проба за алкохол. Това видял, че ѝ били дали дрегер. Той бил в колата и видял, че държала дрегер.

По делото е представено за сведение и Решение на СРС, 19 състав, с което е отменено наказателно постановление № 21-4332-021387/21.10.2021г. Решението не е влязло в законна сила.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от легитимирано лице по чл. 147, ал. 1 от АПК и срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

На основание чл. 172, ал. 1 от ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, ал. 1, т. 1 от същия закон се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Видно от представената Заповед № 513з-1618 / 26.02.2018 г. на Директора на СДВР (л. 39 от делото), оспореният пред съда акт е издаден от компетентен административен орган. В заповедта е посочено, че компетентност да прилагат ПАМ по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква „а“ и т. 6 от ЗДвП имат държавни служители от отдел „Пътна полиция“ при СДВР – полицейски органи по чл. 142, ал. 1, т. 1 ЗМВР. Заповедта е издадена от директор на СДВР. Съгласно Заповед № 81213 – 1524 / 09.12.2016 г. /л.15/ на Министъра на вътрешните работи СДВР е определена за една от основните структури на МВР, която да осъществява контрол по ЗДвП. Компетентността на ответника се установява и от Заповед № 513з-1618/26.02.2018г./л.16/ и Заповед № 81213 – 1496 / 06.12.2016 г. /л.17/ на Министъра на вътрешните работи.

Оспорената заповед отговаря на изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК. Същата е мотивирана и съдържа фактическите и правните основания, послужили за нейното издаване. Изпълнени са изискванията на чл. 172, ал. 1 от ЗДвП.

При издаване на обжалваната заповед за прилагане на принудителни административни мерки не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила.

Съгласно чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП, водач който управлява моторно превозно средство и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване, попада в хипотезата на субект, чието СУМПС следва да бъде временно отнето до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца. Разпоредбата очертава компетентност за административния орган от вида на обвързаната.

Видно е, че отказът на водач да му бъде извършена проверка с техническо средство е основание за прилагане на наложената принудителна административна мярка по чл.171 ЗДвП. В случаите, когато водачът, който отказва да му бъде извършена проверка с техническо средство се налага ПАМ - временно отнемане на свидетелството за управление.

В случая наличието на посоченото в хипотезиса на съответната правна норма фактическото основание за прилагане на мерките, а именно – отказът на жалбоподателя да му бъде извършена проверка с техническо средство определящо съдържанието на алкохол в кръвта се установява безпротиворечиво от приложения по делото доказателствен материал.

Видно от доказателствата по делото на посочената дата 10.10.2021г. С. Б. Г. е отказала да бъде проверена с техническо средство „Алкотест Дрегер“ 7510 за употребата на алкохол с фабричен номер 0133. По делото е приложен талон за изследване № 080232 (л. 7 от делото), от който е видно, че Г. отказва да даде проба. Т. е подписан от Х. Х. – на длъжност младши автоконтрольор при ОПП – СДВР На С. Б. Г. е връчен лично талон за медицинско изследване на 10.10.2021г. в 15 и 50 часа.

По делото не са ангажирани доказателства, оборващи отразените в АУАН факти, поради което съдът счита, че е изпълнена хипотезата на чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП. Показанията на свидетеля Д. В. не разколебават установеното от полицейските органи, подкрепено от всички доказателства по делото. Административният орган няма право на самостоятелна преценка относно прилагането на предвидената ПАМ, а е длъжен да я приложи, тъй като действа в условията на обвързана компетентност.

Неоснователно е направеното в жалбата възражение, че жалбоподателят е искал да бъде тестван с техническо средство и е бил тестван. В хода на съдебното производство не се представени доказателства, че Г. е искала да бъде проверена и не е разбрала, че й е бил издаден талон за изследване – лично подписан от нея на 10.10.2021г. Не се споделят и доводите в жалбата, че колата е занесла рязко и причина за това е техническа неизправност или, че не е разбрала какво подписва и не е видяла.

Налице са многобройни доказателства, които не са оборени и съда ги приема, като безпротиворечиви, а именно талон за изследване № 080232 от 10.10.2021г./л.7/, декларация от 10.10.2021г. /8/, скица за ПТП към протокол № 1780683/10.10.2021г. /л.9/, протокол за ПТП № 1780683/10.10.2021г./л.10/, Разпореждане от 10.10.2021г.

/л.11/.

Оспорената заповед съответства и на целта на закона - да се предотврати извършването на нарушения на правилата за движение, да се гарантира сигурността и безопасността на останалите участници в движението.

С оглед на всичко изложено по-горе следва да се приеме, че обжалваната заповед е законосъобразна и изцяло съобразена с разпоредбата на чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП. В хода на съдебното производство не се събраха доказателства, които да водят на извод, че административният акт следва да бъде отменен.

Органът е упражнил предоставеното му правомощие в съответствие с целта на чл. 22 от ЗАНН, във връзка с чл. 171 от ЗДвП - да се осигури безопасността на движението по пътищата и да се преустановят административните нарушения от водача, поради което ЗППАМ отговаря и на целта на закона.

С оглед изложеното, оспорената Заповед № 2790 от 10.10.2021 г. се явява законосъобразна и жалбата срещу нея следва да бъде отхвърлена.

При този изход на делото искането на жалбоподателя за присъждане на разноските по делото следва да бъде отхвърлено.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София-град, III отделение, 60 състав

#### Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. Б. Г., против Заповед за прилагане на ПАМ № 2790 от 10.10.2021г. за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1, б. „б“ от Закона за движение по пътищата (ЗДвП), издадена от на Х. Х. младши автоконтрольор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с която на С. Б. Г. на основание чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП е приложена принудителна административна мярка временно отнемане на свидетелство за управление на МПС№[ЕИК] но за не повече от 18 месеца.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 172, ал. 5 от ЗДВП.

СЪДИЯ: